

ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ಅವಳಂತೆ ಮುಖಿಸ್ತೇ ಮಾತನ್ನು ವಗಾಯಿಸುವವರನ್ನು ನೋಡಿರಲ್ಲಿ. ಈ ಫ್ರೆಚೆಯ ನಂತರ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಆಡಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದವರು, ಆಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಗಯ್ಯಾಳಿಯಾದ, ಜಗಗಂಟಿಯಾದ, ಒರಟು, ಪರುಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಪು ಘಟಣನುಫಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ಸೌಮ್ಯಮುವಿದ, ಮೋಹಕನೀಯ, ಸುಂದರ, ನಾಜುಕಾದ ಹೆಣ್ಣಿ ಇಪ್ಪು ಕಯುವಾಗಿ ಮಾತಾಪುವದನ್ನು ನೋಡಿರಲ್ಲಿ ಮಾತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ವ್ಯಂಗ್ಯ ನಗೆ ನಗುವ, ಮೇನಚು ಮಾತಾಪುವ ಅವಳು ನಗೆ ಇಪ್ಪುವಾಗಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ವುದಕ್ಕಿಂತ, ನಾನು ಇಪ್ಪುಪಟ್ಟಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದರೂ ಅವಳೇನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಮಾತಾಪುವದಲ್ಲಿ ಎನಿಷಿತು. ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿದವರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಜೋತುಬಿಡಿದ್ದ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸುವ ಗೋಬಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಇವೆಯೇನೋ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ನನ್ನದು. ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೃತಕ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ, ಆವಶ್ಯಕತೆಗೂ ಮೀರಿ ತನ್ನತನ(ಸಣ್ಣತನ)ವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಗುಣದವಳು. ಒಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಗಂಭೀರವಂತೆಯ ಹಿಂದಿನ ಮಹಿಳೆನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ನಗೆ ಎದುರಾಯಿತು. ವಿಶ್ವಸುಂದರಿಯ ಹಿಂದೆ ನಸ್ನಂತವಳು ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಿಂದಿರುವುದು ವಿಧಿಯಾಡುವಲ್ಲವೇ! ಅವಳು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವಳೂ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯಿದವಳು. ನೀರಿನ ಬಾಟಲೋನ ಮುಷ್ಟೆಳಕ್ಕೆ ತಂತುಮಾಡಿ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವವರ ಮೇಲೆಲ್ಲ ನೀರು ಚಿಮ್ಮಿ ಮಿಂಬಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಬಾಲಿಶತನಕ್ಕೆ ನಗುಬಂದರೂ, ನಾನು ನಗುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಹಾಗೆ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಗತಿ ನನ್ನ ಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಲ ತರುವ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ನಾನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಆ ಪಾಪಿ ನಾನು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಎಂದು ತೀಳಿದು ನನ್ನ ಬೆಂಜು ಮೇಲೆ ನೀರು ಹಾಕಿಬೆಂಜಾದೀ ಆ ಕ್ಷಣಾನಾನು ತಪೋಭಂಗಗೊಂಡ ಮುಷ್ಟೆಳ್ಳನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ನನ್ನ ಉರಿಗಳ್ಲೂ ಅವಳಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಾಗ, ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಹೇದರಿಯೇಬಿಟ್ಟುಕು. ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಏನು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಬಾಬು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೇನೋ ‘ಸಾಳಿ’ ಎಂದಂತು. ನನ್ನ ಇನ್ನೂ ಕೋವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲ್ಲಿ. ಅವಳು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಂತ ನನ್ನ ಫುನತೆ ಹಾಳಾಗಿತ್ತು; ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಎಮ್ಮೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವದೆಂದರೆ ತಮಾಷೆಯೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆತ್ತು. ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಬೇ ಸಮಾಧಾನ. ಅವಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೀಸಾಗಳನ್ನು ‘ಸರಿಯಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಂದೆ ಬೀಬಾಕತೊಡಿದೆ. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗಿರಬೇಕು. ಬಂಟಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ದೆಸ್ಟ್ಯೂ ಬಿನ್ನಾಗೆ ಹಾಕಿ, ನನಗಿಂತ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ಅವಳ ನಗು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಗೆ ಅವಳ ಈ ಗಂಭೀರ ಮುಖಮಾಡು ನೋಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ‘ಮತ್ತೆ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ಯೇಡಿ ನಗೆ ಇಪ್ಪು ಆಗಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವುದರೊಂದಿಗೆ ‘ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಇರಬಹುದು’ ಎಂದು ಪರವಾನಗಿ ನೇಡಿದೆ. ಅವಳೂ ತುಂಬಾ ಮಾತುಗಾರ್ತಿ; ಪ್ರಪಂಚದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ತಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವಳು ಮಾತಾಪುವಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗಂಡಸರು ಮೂರ್ಖ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಂತಹ ನಗು ಅವಳದ್ದು. ಆ ನಗು, ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕರ್ಮೋರ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲುವುದು ಎಷ್ಟು ಸರ್? ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಬಡಿವಾರ ಪಕ್ಕಕ್ಕಿಟ್ಟು, ಅವಳ ಮಾತು ಮತ್ತು ನಗುವಿನ ಜೋಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ.